

UKRAINIAN LABOR NEWS
PRINTED AND PUBLISHED THIRTY-TWO TIMES A WEEK BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАїнські РОБІТНИчі ВІСти
газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
Видав Робітничо-Фармерське Видавнє Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українськй Роби́тничй Домі, на ро́зй вулицй Ричард і Макгрегор, у Вінніпегу, Манітоба.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ПРИГОТОВЛЯЙМОСЯ ДО ЛИСТОПАДА, АЛЕ НЕ ЗАБУВАЙМО ЗА ЖОВТЕНЬ.

Листопад — місяць несення допомоги українській робітничо-фармерській пресі в Канаді. До него ми, всі організовані українські робітники й фармери, всі члени й робітники своєї преси повинні добре підготуватися, щоб перевести кампанію якнайуспішніше.

Наша ж бо преса, це могутня наша зброя на фронті вільної боротьби, це наш організатор, освітлювач, провідник. Наша преса день-в-день говорить до нас, повідомляє, інформує, закликає, агітує, вчить, переконує. Вона говорить з одною місцевістю до другої, з одного кінця світу до другого, нема такої події, про яку не повідомила б, якої вона не висвітлює, про яку не розповіла б, якої вона не висвітлює.

Хіба ж то даремно наші ворогачі так ревно доносять, так сіано просять панів своїх, щоб замкнули нашу пресу? Ні, не даремно! Бо слово нашої преси, це обух по головах різних патрістичних спекулянтів, що прикриваються плашкою "націоналізму", патріотизму, торгують довірою й совістю робітників і бідних фармерів.

Взяти хоч би звичайну інформацію. Коли капіталістична преса подасть щось проти Радянського Союзу, як це недавно малася справа з радянською пшеницею, то українська жовтоблакітна преса роздує це, дасть на цілу сторінку наголовки, прибреше це свого. А коли телеграма з Варшави до тої самої капіталістичної преси подасть, як мітрополит Шентіцький та унів'єрситет хруні у Варшаві вступовують перед міністрами Польського уряду, як вони там прискаржують перед шляхтою українських селян, як кримінальнички, то чомусь цею нонинкою жовтоблакітна преса вдавлялася. Ані слова про це не подала.

Перед нами "Укр. Голос" і "Кан. Фармер" з 8 жовтня і ні в котрій з них ані слова про "прогулку" Шентіцького до Варшави, про його донос там перед міністром Складковським на українських селян, ані слова не подали ці газети про те, що українські пані й підпанки хваляться перед польською шляхтою, що вони допомагають поліції вилловлювати тих, які дають панське збіжжя.

Чому та жовтоблакітна преса вдавлялася тою досить великою новинкою, що була вміщена в англійській капіталістичній пресі? Тому, що це її не в руку, тому, що тут треба плюнути собі в лице.

Коли ж наша преса таке викриває, то це дуже немало жовтоблакітним редакторам і вони благаяють панів, щоб закрили нашу пресу.

Але українські робітники й фармери вже добре знають, кому служити робітничо-фармерська преса, а кому служити ота жовтоблакітна преса. А ми на цю мисю тільки пригадуємо членам наших організацій і усім читачам нашої преси дружити стати в листопаді на допомогу своїй пресі, поширити її всюди, де тільки живе, працює й бореться українське робітництво й фармерство.

Однак, пригтовлюючись до листопадової кампанії, не забуваймо, що цього місяця відбувається кампанія допомоги англійській комуністичній газеті, "Воркерів". Про неї також не забув "Укр. Голос" згадавши "не злим тихим словом". Ще б пак, навіть дивним було б, коли б він про неї не згадав. То ж і ми також тут пригадуємо: пригтовлюючись до листопадової кампанії, не забуваймо, що місяць жовтень є місяцем несення допомоги "Воркерів".

ГЕНЕРАЛЬСЬКА "РЕВОЛЮЦІЯ" В ПІВДЕННІЙ АМЕРИЦІ.

Воєнщина в Південній Америці шаліє, як навіжена. Уже кілька переворотів вчинила вона один за другим. Це шойно закінчився воєнний переворот в Аргентині, а вже почався наступ військових змовників на столицю Бразилії, Ріо де Жанейро. Генеральщина претрєє до політичної влади. Знають догмати демократії, що воєнщина — не політична. Зрештою вони відносяться тільки до рядового жовнірства, бо офіцерія завжди брала активну участь в політиці. Та й нині там, де генеральщина приходить до влади, вона кличе жовнірів тільки битися, а не політикувати. Жовнір в цих генеральських переворотах бере участь як автомат, покiрний своєму прямому начальству.

Що за причина переворотів в Південній Америці? Ми вже висновували, хто стов за воєнним переворотом в Аргентині. Ноно, правдоподобно, не є винятком і для Бразилії. Не тільки в Південній Америці, але й в цілому світі здуна демократія сходиться зі сцєною, а її місце забирєє воєнна фашістська диктатура. Поруч із цим зростає революційний рух. Відбувається все гостріше розшарування класів. Вислід недавніх парламентарних виборів в Німєччині дає нам найяскравіший приклад.

Та все ж такі якіс причини цьому мусять бути. Причини економічна депресія, економічна криза, безсилість демократії поратитися, чи зарядити цій кризі. Розуміється, не зарядить її й фашізм. Але капіталіст, щоб спасти себе перед маревом соціальної революції, потрібна збройна рука, відкрита диктатура. Події у Фінляндії й Польщі останніми часами також є прикладами того, яким шляхом капіталізм хоче рятувати своє скрутне становище.

Бразилія, як і Аргентина та інші південно-американські республіки, не є винятком. Воєнщина приходить у них до влади не тільки тому, що її цього хочеться. До влади вона перлася від років, але коридлася тій формі правління, яке там існувало. Або коли й відбувалися воєнні авантюри, то в більшості кінчалися невдачами. Зараз же "відповідний час" для таких авантур.

Не раз писалося у нас про розпучливе положення й про страшне безробіття в Аргентині й Бразилії. Українські емігранти, що їх польська шляхта на спілку з ріжними українськими "опікунами" вигнали до тих країн, описували своє гірке там положення.

Бразилія — це країна плантацій, країна продукції кави. В 1928-1929 році в Бразилії випродуковано 28,000,000 мішків кави, а в інших південно-американських республіках випродуковано 9,000,000 мішків. Цілий же світ разом взятий споживає 22,000,000 мішків кави. Значить сама Бразилія в 1928-29 році випродукувала 6,000,000 мішків кави більше, як світ споживає. Треба це взяти на увагу й те, що через величезне збільшення трудящих мас споживання усіх продуктів за останніх пару років значно зменшилося. Отже в Бразилії з кавою сталося те, що в Канаді та в Злучених Державах з пшеницею. На складах повно пожви, вона не має збуту, люди не мають праці й голодують. Таке положення використовують ріжні воєнні авантюристи, реакціонери, фашісти, всі ті, за яких не жахливий капітал хапається, як за останню дошку свого рятуку. Розуміється, тут не без того, щоб і зовнішні сили не мачали своїх рук. Відомо ж, що до війни Південна Америка була під гегемонією британського капіталу. Після війни британська торгівля йшла й індустрія довго не могла "видихати" (вона й до цього часу не позискала свого передвоєнного становища); а тимчасом народився новий капіталістичний хижак — американський капітал, що на війні навив кольосальні багатства і почав завойовувати нові ринки. Він тепер завойовує Південну Америку від Великої Британії, він і допомагає там ріжним переворотам, заручаючись орієнтацією на Злучені Держави воєнних авантюристів. Працюючим від тих переворотів, кріз збройного кулака, нема чого сподіватися.

ФАШІСТСЬКА ПОЛЬЩА ВДАРИЛА В АЛЯРМ.

Затяжна політична криза в Польщі, поглиблена до того безвиглядним господарським положенням, витворила серед польських фашістів стан нечуваного напруження та непевності. Особливо ж занепокоєні й стривожені є ляссько-польської кола у Східній Галичині, що серед українського моря не чують під ногами певного ґрунту і з острахом дожидають завтріншого дня.

До загострення того стану в Галичині спричинилися в останніх часах ще й інші події. Часті й шораз частіші підпали ляснських фільварків, замахи на залізничників, напад на поштовий амбуланс під Бібркою, пожежа в кабелєвому відділі львівської електрики, перегидання телеграфічних і телефонічних провідів і т. п. — усі ці вчинки невідомих здебільшого рук, та які польська поліція у великій більшості випадків приписує неправдиво українській фашістській молоді, серед галицьких польських фашістів викликали просто палачий переполох.

Від кількох тижнів буржуазна польська преса алярмує своїх читачів, місцеві органи влади, поліцію, варшавський уряд, а навіть і організації військового характеру до репресій проти українців, розжовуючи кожному найменшу пожежу до розмірів "нечуваного саботажу", хоч загально відомо річ, що більшість пожеж у Польщі це самопідпали спекулятивного характеру, щоб дістати асекурційну премію. Знає про те також буржуазна польська преса, бо недавно сама про це писала у вступних статтях, та коли йде про пожежі на Західній Україні, то їй скрізь привиджується "українські саботажники".

Оці алярми є обяв зручного маневру, поведений в цілях збільшого придуснення пролетарського революційного руху. На відповідальних урядових становищах в Галичині заповідуються великі зміни. Львівський воєвода — Годуховський пішов у відставку, та-ка само доля вже станиславів-

ського воєводи і цілу низку знатніших урядовців, на яких місце підшукують осіб "твердої руки". Над лівими і взагалі опозиційними організаціями та особами скріплено пильну контролю. Дуже часто можна бачити на вулицях Львова, що за одною політично для поліції підозрілою особою слідкує зараз аж троє шпиків. Цікаве є становище УНДО в цій ситуації. Уже відбулися два засідання його центрального комітету, на яких було гаряча сварка, чи видати заяву, що УНДО засуджує всякий активний саботажний виступ, чи ні. Частина унів'єрситетів висловлюється за заяву, яка гостро відмежувала б цю партію від лівітської електрики, інші до радують вислати делегацію до поліції і там зложити таку заяву, а тільки мала група обстоює думку, що УНДО-ві нічого втручатися в справи, які не є ясні, а заява могла б бути толкована страхом унів'єрситетів за свою власну шкіру і скомпромітувати УНДО в очах його власних членів. Має бути ще одне засідання.

Таке становище верхівки УНДО не сплине польською фашістськєму пресу від заклинків покористуватися теперішньою нагодою і зліквідувати всяке українське шкільництво на Західній Україні. Д. І.

ЖИТТЯ Й ПРАЦІ КОМПАРТІЇ КАНАДИ

Стаття написана на припорушення Центрального Організаційного Департаменту Комуністичної Партії Канади.

Цю статтю рішив написати Центральний Організаційний Департамент Комуністичної Партії Канади з тим специфічним мрозумінням, щоб аналізувати організаційні питання партії дорогою критики слабостей, помилок і недомагань партійних органів і членів партії та вказати їм на способи, як це все направити, щоби скоординувати партію організаційно.

Зліквідуйте пасивність і поглибіть теоретичний рівень знання. Крок зроблений 6-тим дистриктом зліквідувати пасивність, яка так заманифестувала себе між членством підчас кампанії в домінійальних виборах, підчас рекрутування нового членства і підчас кампанії "Воркера", бе якраз по коринні дуже серйозної баждужности, яка стоїть колодою в кожній сфері партійної праці.

Капіталістична офензива значно побилизшила завдання партійних членів. В кожній індустрії атакуються платно, години і умовини праці робітників; робітників гоняться тисячами в ряди безробітних, крайній злидині і зростаюча непевність є нормальними явищами в кожній робітничій місцевості.

В цих серйозних обставинах робітникам шкідять трейд-юнійна бюрократія і парламентарні лейбористські фейкери, які вживають всяких средств, щоб недопустити робітників організувати опір проти атак пануючої класи. Іх дія є абсолютною протиробітничі і тому, що вони стоять по стороні саме найбільш жорсткої пануючої класи, вони стали соціаль-фашістами, найбільш небезпечними ворогами працюючої класи.

До акцій цих зрадників треба ще долати помстиву пропанду капіталістичної преси і фейкерських лейбористських газет, які кожного дня стремляють до того, щоб викликати в робітників упередження до комуністичної партії, щоб тим способом помотти босам перевести атаки за куртиною, яку вони готують.

Ці чинники вимагають, щоб комуністична партія зміцнила свою активність несенням слів комунізму і нашої революційної боевої програми в щоденний боротьби між робітниками в часі їхньої потреби.

Щоб осягнути стопрцентовой успіх в рекрутуванні нових членів, наші партійні члени мусять бути ліпше озброєні в теоретичній основі і програмі партії. Вони мусять вміти пояснити робітникам основи соціальної еволюції, які головню відносяться до революційної теорії і зросту капіталізму і до головних чинників теперішнього періоду занепаду.

Ми мусимо бути в стані пояснити економічну неможливість реформістських лейбористських програм окрім того, що треба викривати на кожнім кроці протиробітничий характер тих, що прикривають себе іменем робітничої класи.

А найважливіше з усіх наших членів мусять вміти пояснити в як найяснішій і як найпростішій мові незалежний провід партії в класовій боротьбі гуртуючи робітників в опозиції до атаків пануючої класи, розгортаючи ініціативу робітників для контрфензивы проти нашого класового ворога і злиття робітників як класи в солідну боеву масу для остаточного повалецця капіталізму.

Угніпше партійне формування, якого вимагають важливі і зростаючі завдання, що стоять перед нами, було серйозно занедбане через останніх кілька місяців і цьому треба негайно зарадити. Але партія мусить постаратися про те, щоб кожний партійний член міг взятися до теоретичного і практичного студювання праці на основі якоїсь постійної бази. В теперішній часі активний елемент партії є перепарцований з огляду на неправильний склад організації і на пасивність великого числа членів.

Поставивши організацію на правильний шлях і напіраючи на кожного члена, щоб він притримувався "нової лінії" активности, можна зробити багато більше практичної роботи, як зробилося до цього часу, як також можна мати багато часу для такої важкої справи, як партійне тренування.

Підчас недавньої кампанії робітники радо вітали тих членів партії, які їх відвідували в хатах, бесідників і т. ін. Вони признавали, що ми з щирістю провадимо класову боротьбу. І тому то нашим великим обовязком перед Комуністичним Ітернаціоналом є зміцнити і збільшити успіх нашої праці між робітниками, стараючись переконати їх про правильність нашої програми, втягати їх до партії, зробити нашу партію дійсно масовою революційною, політичною партією, яка має розуміння, ініціативу і відвагу вести робітників через посилені позиції колективної боротьби, до цікавитого знищення капіталізму й до впровадження комунізму.

Центральний Організаційний Департамент Комуністичної Партії Канади,
 А. Т. Гілл, директор.

ДУМКИ НА ГОЛОС.

Про одного пана-дописувача з "Укр. Голосу"

Як погляну я на той "Укр. Голос" то й подумаю: від дощечки до дощечки та все про більшовників. І про що ті редактори та їх дописувачі писали б, коли б так більшовників не було? Кажуть, що тому терезетни-

ковий, який пописував колись в "Укр. Голосі", сталася пригода, то його місце заступив якийсь козак, який наче б то розмовляв з головою РЗТ, а той не хотів, щоб на него казати пана.

Каже той дописувач до нібито голови РЗТ:

— Я з вами свиней не пас! — щоб бути вам товаришом. Ов! Який великий пан! Він, бачете, свиний не пас, бо своїх не мав, а до чужих його ніхто не наймав.

Як гляну я з боку на такого пана, то й подумаю: І дурний тебе піп хрестив, що з годиловою у воду не пувив — було б на світі одним паном менше.

Чув він, що колись панки в старому краю з погородю й з кпінами казали до селянина:

— Що то я з тобою свиній пас?

І от малює собі за ним: "Я з вами свиней не пас!"

Потім побачив, що якось то йому "не ловко", бо ж з него такий пан, як з редактора "Укр. Голосу" президент УНР, і почав викривчатися, неначе б то він "панує сам над собою".

"Слово пан, сказав-я тоді товарише, не тільки означає, щоб над кимось панувати, але в першій мірі щоб панувати над собою".

Таку хвальозофію розводить той пан далі.

І поставити же, думаю собі, сам себе чоловік в таке йолонувате становище, що й не знає як з него викрабкатися.

Панує він, бачите, над собою! Як він над собою панує? Що хоче те й робить, куди хоче туди йде, чи іде, сам собі наказує, сам себе слухає, одним словом незалежний, як нетлєорівська республіка, чи як?

Нічого не зробимо, треба настроїти червоні окуляри й розглянути того дивовижного пана.

Прощу ясновельможного пана, дозвоalte вас запитати: ви де робите, в дичах, чи на сіпіарській ярді? Чи ви там самі над собою пануєте, чи якісь інші пан там панує (гадємує) над вами? Поясніть, не встидайтеся, це ж не свиній пасти?

Чи ви, пане, маєте ще одні овогерози, чи то одинік, в яких ходите до роботи?

Чи коли при роботі вам містер-бос каже:

— Кам'я, Джан, каман, гарйон! — то ви, пане, що йому на те відповідаєте — ес, містер бас, мі гарйон, — чи ви пане, може пишлетє його до чортового матері, сказавши, що ви самі над собою пануєте? Поясніть, бо я вже на всі бока думаю, і ніяк воно, от в мене панування самого над собою, мені не зрозуміле?

Ану, пане, стантьє будь ласка боком... Так, так, боком... О, як бачу, то ви й з старого краю прїхали до Канади тільки тому, що панували там над собою, А кому ви моргу свою там заставили? Продали, кажете, на вікі? Егеж, це все від панування над самим собою.

Знаєте, є така "широ-українська" пісєнька, її в старому краю жинки на весілях, як піддють, то співають:

"Сама собі господиня, Сама собі пані, Запрагаю штири коні В мальовані сані..."

І часто співають такі "пані", як ви пан, але від того, що вони ту пісню співають, ніякими чотирма кіньми в мальованих санях не їздять, бо... ну, просто через дурницю, бо... не мають.

Коли я подивлюся на вас, ясновельможний пане, то бачу, що ви в соломі спите, а зубачки ськається, і тільки думкою пануєте. Ви знаєте, як кажуть на таких людей, що думкою багатіють? Коли не знаєте, то подивіться в словник, або запитайте редактора тої газети, на шпальтах якої викладає свої панські мудрощі.

Не забудьте пане, запанувати над собою й часно записатися в ситї-гол на листу безробітних, то може в зимі, поки поліція битиме безробітних клобами по головах, ви задніми дверима дїстанете півфунта фляків.

Незабудьте, пане.

Куркулєнко.

НОВІ НАСИЛЬСТВА ФІНЛЯНДСЬКИХ ФАШІСТІВ.

Фінляндські фашісти дали буть і викрадають діячів лівого робітничого руху. В місті Янекоскі фашісти захопили секретаря управи — лівого діяча і відвезли його невідомо куди. Вільмайокі на приміщення робітника Луоуя Ярбі вночі вдерлися фашісти й, витягнувши його на вулицю, жорстоко побили, залишивши непритомного на вулиці.